

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 823/2000

af 19. april 2000

om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 af 25. februar 1992 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)⁽¹⁾, ændret ved traktaten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EØF) nr. 479/92 giver Kommissionen beføjelse til at anvende traktatens artikel 81, stk. 3, på visse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem rederier (konsortier) angående fælles drift af linjeskibsfart, som, i kraft af det samarbejde de afføder mellem de deltagende rederier, kan begrænse konkurrencen inden for fællesmarkedet og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og som derfor kan falde ind under forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1.
- (2) I medfør heraf har Kommissionen vedtaget Kommissionens forordning (EF) nr. 870/95⁽³⁾. Efter de hidtidige erfaringer er det muligt at afgrænse en kategori af konsortier, der kan falde ind under artikel 81, stk. 1, men som normalt kan anses for at opfylde betingelserne i artikel 81, stk. 3.
- (3) Kommissionen har taget skyldigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for søtransport. Disse forhold vil også indgå som en væsentlig faktor i Kommissionens vurdering i de tilfælde, hvor den skal tage stilling til konsortier, der ikke falder ind under gruppefritagelsen efter nærværende forordning.
- (4) Konsortier som defineret i nærværende forordning bidrager generelt til at øge produktiviteten og forbedre servicekvaliteten inden for linjeskibsfart, fordi de

fremmer en rationalisering af de deltagende rederiers virksomhed og kan føre til stordriftsfordele med hensyn til brug af skibe og havneanlæg, og samtidig hermed bidrager de til at fremme den tekniske og økonomiske udvikling ved at lette og tilskynde til øget brug af containere samt en mere effektiv udnyttelse af skibskapaciteten.

- (5) Brugere af de søtransportydelser, der udbydes af konsortierne, får generelt en rimelig andel i de fordele, der følger af den med konsortierne forbundne forbedring af produktivitet og servicekvalitet. Disse fordele kan bl.a. bestå i øget anløbsfrekvens eller bedre fordeling af denne, samt i større kvalitet og mere varieret udbud af transportydelser som følge af brug af mere moderne skibe og havne- eller andre anlæg. Brugere vil imidlertid kun kunne drage reelle fordele heraf i det omfang, hvor der hersker tilstrækkelig konkurrence på de farter, inden for hvilke konsortierne opererer.
- (6) Disse aftaler bør derfor være omfattet af en gruppefritagelse i det omfang, de ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af den pågældende trafik. Som følge af de til stadighed vekslende vilkår på søtransportmarkedet og parternes hyppige ændringer af bestemmelserne i konsortieaftalerne eller af de aktiviteter, de udøver i henhold til dem, bør denne forordning præcisere, hvilke betingelser konsortierne skal opfylde for at være omfattet af gruppefritagelsen.
- (7) Et af de væsentligste træk ved et konsortium, hvis formål består i at etablere og drive fælles farter, er, at det foretager kapacitetstilpasninger. Dette er imidlertid ikke tilfældet, når der foretages en procentvis begrænsning af udnyttelsen af kapaciteten på de skibe, der benyttes inden for et konsortium.
- (8) Gruppefritagelsen i medfør af denne forordning bør omfatte såvel konsortier, der opererer inden for en linjekonference, som konsortier, der opererer uden for konferencerne, men ikke de sidstnævntes eventuelle fælles fastsættelse af fragtrater.

⁽¹⁾ EFT L 55 af 29.2.1992, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 379 af 31.12.1999, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 89 af 21.4.1995, s. 7.

- (9) Fastsættelse af fragtrater falder ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport⁽¹⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. Konsortiemedlemmer, der ønsker at fastsætte fragtrater i fællesskab og ikke opfylder betingelserne i forordning (EØF) nr. 4056/86, må ansøge om individuel fritagelse.
- (10) Den første betingelse, der må stilles for gruppefritagelse, er, at transportbrugerne får en rimelig andel af de fordele, der følger af den øgede effektivitet og de andre fordele, der er forbundet med konsortierne.
- (11) Dette krav i artikel 81, stk. 3, må anses for at være opfyldt, når en eller flere af de tre nedennævnte situationer gør sig gældende for konsortiet:
- når der hersker effektiv priskonkurrence mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, i kraft af muligheden for uafhængig fastsættelse af fragtrater («independent rate action»)
 - når der inden for den konference, hvori konsortiet opererer, hersker en tilstrækkelig grad af effektiv konkurrence om udbud af transportydelser mellem konsortiemedlemmerne og de øvrige medlemmer af konferencen, som ikke er medlemmer af konsortiet, idet konferenceaftalen udtrykkeligt åbner mulighed for, at konsortierne kan tilbyde egne servicearrangementer, f.eks. således at kun konsortiet tilbyder »just in time delivery« eller et avanceret EDI-system, der til enhver tid kan oplyse brugerne om, hvor deres gods befinder sig, eller en betydelig forøgelse af anløbsfrekvensen i forhold til den af konferencen tilbudte
 - når medlemmerne af konsortiet reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier uden for konsortiet, hvad enten der findes en konference i den eller de pågældende farter eller ej.
- (12) For at sikre opfyldelse af nævnte krav i artikel 81, stk. 3, må der tillige indføres en bestemmelse, der kan fremme konkurrence på servicekvaliteten mellem konsortiemedlemmerne indbyrdes og mellem dem og de andre rederier, der opererer i den eller de pågældende farter.
- (13) Der bør desuden stilles betingelse om, at konsortierne og deres medlemmer ikke på samme linjefart anvender forskellige priser og vilkår udelukkende på grundlag af godsets oprindelses- eller bestemmelsesland og derved skaber fordrejninger i trafikken inden for Fællesskabet til skade for bestemte havne, afskibere, transportører eller speditører, medmindre der er en økonomisk begrundelse for at anvende sådanne priser eller vilkår.
- (14) De betingelser, der stilles, bør desuden tage sigte på at forhindre, at konsortierne pålægger konkurrencebegrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå de mål, der ligger til grund for fritagelsen. Konsortieaftaler skal derfor indeholde bestemmelser, der sikrer ethvert medlemsrederi ret til at træde ud af konsortiet med rimeligt varsel. For stærkt integrerede konsortier og/eller konsortier med store investeringer bør der dog kunne gælde længere varsler i betragtning af de store investeringer, der er foretaget til konsortiets oprettelse, og den omfattende reorganisering, de må foretage ved et medlems udtræden. Det bør endvidere fastsættes, at i konsortier, hvori der indgår fælles markedsføring, må hvert konsortiemedlem med rimeligt varsel kunne træde ud af markedsføringssamarbejdet og markedsføre sine ydelser uafhængigt af de andre medlemmer.
- (15) Det må fastsættes, at gruppefritagelsen kun gælder for de konsortier, der ikke har mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser.
- (16) Når det som forudsætning for fritagelse vurderes, om der er effektiv konkurrence på hvert af de markeder, konsortiet opererer på, bør der tages hensyn til såvel den direkte trafik mellem konsortiets anløbshavne som til enhver konkurrence fra andre linjetransportydelser fra havne, der kan besejles i stedet for de af konsortiet benyttede havne, samt i givet fald konkurrencen fra andre transportformer.
- (17) Gruppefritagelsen efter denne forordning finder følgelig kun anvendelse på betingelse af, at konsortiets markedsandel på hvert af de markeder, det opererer på, ikke overstiger en nærmere fastsat andel.
- (18) For konsortier, der opererer inden for en konference, bør denne markedsandel være lavere under hensyn til, at disse aftaler udgør et supplement til en i forvejen bestående konkurrencebegrænsende aftale.
- (19) Det er imidlertid rimeligt at give konsortier, der overskrider de i denne forordning fastsatte grænser med en bestemt procentsats, men som fortsat er udsat for effektiv konkurrence i den trafik, de opererer på, adgang til en forenklet procedure, der kan give dem den retssikkerhed, en gruppefritagelse er forbundet med. Denne procedure bør også sætte Kommissionen i stand til at foretage en effektiv kontrol og lempe de administrative byrder i forbindelse hermed.
- (20) Konsortier, der overskrider grænsen, bør alligevel kunne opnå individuel fritagelse i det omfang, de opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for søtransport.

(1) EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4.

- (21) Denne forordning bør kun finde anvendelse på aftaler, der er indgået mellem konsortiemedlemmerne. Gruppefritagelsen bør følgelig ikke omfatte de konkurrencebegrænsende aftaler, som konsortier eller et eller flere konsortiemedlemmer måtte indgå med andre rederier. Den bør heller ikke finde anvendelse på konkurrencebegrænsende aftaler mellem forskellige konsortier, der opererer i den samme trafik, eller mellem medlemmer af sådanne konsortier.
- (22) Til gruppefritagelsen bør tillige knyttes visse forpligtelser. Transportbrugerne bør således til enhver tid kunne få indsigt i vilkårene for de søtransportydelse, der udbydes af konsortiemedlemmerne i fællesskab. Der bør fastsættes bestemmelser om en procedure for regulære konsultationer mellem konsortierne og transportbrugerne om de med aftalerne forbundne aktiviteter. Formålet med denne forordning er desuden at præcisere, hvad der skal forstås ved regulære konsultationer, og fastlægge de vigtigste trin i denne konsultationsprocedure. Denne konsultationspligt bør alene gælde for de egentlige konsortieaktiviteter.
- (23) Sådanne konsultationer vil kunne sikre, at markedet for søtransportydelse kan fungere mere effektivt under hensyntagen til brugernes behov, og der bør derfor indrømmes fritagelse for visse former for konkurrencebegrænsende praksis, som disse konsultationer kan resultere i.
- (24) Begrebet »force majeure« skal i denne forordning forstås i overensstemmelse med, hvad der følger af De Europæiske Fællesskabers Domstols faste retspraksis.
- (25) Det bør desuden fastsættes, at Kommissionen omgående skal have underretning om voldgiftskendelser og forligsforslag, som parterne har accepteret, således at den kan kontrollere, at de ikke bevirker, at konsortierne fritages fra de i forordningen fastsatte betingelser og forpligtelser, og ikke er i strid med artikel 81 og 82.
- (26) I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 bør det fastsættes, i hvilke tilfælde Kommissionen kan inddrage gruppefritagelsen.
- (27) 11 konsortier nød fritagelse efter gruppefritagelsen i forordning (EF) nr. 870/95 i henhold til den deri fastlagte indsigelsesprocedure, der bl.a. gav Kommissionen mulighed for at efterprøve, om de var udsat for en effektiv konkurrence. Intet tyder på, at forholdene har ændret sig således, at disse konsortier ikke længere er udsat for effektiv konkurrence. De pågældende konsortier bør derfor fortsat være fritaget på de i denne forordning fastsatte betingelser.
- (28) For aftaler, som automatisk er fritaget i medfør af nærværende forordning, skal den i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 omhandlede ansøgning ikke indgives. I tilfælde af reel tvivl bør virksomhederne dog

fortsat kunne anmode Kommissionen om at afgive en erklæring om, hvorvidt deres aftaler er forenelige med nærværende forordning.

- (29) Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af traktatens artikel 82.
- (30) Forordning (EF) nr. 870/95 udløber, og der bør derfor vedtages en ny, der fornyer gruppefritagelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder kun anvendelse på konsortier i det omfang, hvor de driver international linjeskibsfart til eller fra en eller flere havne i Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved:

- 1) »konsortium«: en aftale indgået mellem mindst to rederier, der på et eller flere trafikområder driver regelmæssig international linjeskibstrafik med transport udelukkende af gods, hovedsagelig i containere, med det formål at etablere et samarbejde om fælles farter, som tager sigte på at forbedre de ydelser, de enkelte medlemmer hver for sig kan tilbyde uden at deltage i et konsortium, med det formål at rationalisere deres virksomhed gennem tekniske, driftsmæssige og/eller kommercielle arrangementer, men uden fastsættelse af fragtrater
- 2) »linjefart«: godstransport i regelmæssig skibsfart på en eller flere faste ruter, som foregår efter en forud bekendtgjort fartplan, og som tilbydes enhver transportbruger, der kan benytte sig heraf mod betaling, også på lejlighedsvist grundlag
- 3) »servicearrangement«: et kontraktarrangement indgået mellem en eller flere transportbrugere og et individuelt konsortiemedlem eller et konsortium, i henhold til hvilket en bruger til gengæld for at forpligte sig til at lade en vis godsmængde transportere inden for et givet tidsrum modtager en individuel forpligtelse fra konsortiemedlemmet eller konsortiet til at levere en ydelse af en bestemt, individualiseret kvalitet, som er særligt afpasset efter brugerens behov

- 4) »transportbruger«: enhver virksomhed (f.eks. afskiber, modtager, speditør osv.), der har indgået eller tilkendegivet at ville indgå aftale med et konsortium (eller et konsortie-medlem) om transport af gods, og enhver sammenslutning af afskibere eller speditører
- 5) »uafhængig fastsættelse af fragtrater« (»independent rate action«): et konferencemedlems ret til lejlighedsvis at tilbyde fragtrater, der afviger fra de i konferencetariffen fastsatte, efter at have adviseret de øvrige konferencemedlemmer herom.

KAPITEL II

FRITAGELSE

Artikel 3

Fritagne aftaler

1. I henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, og de i denne forordning fastsatte betingelser erklæres traktatens artikel 81, stk. 1, uanvendelig på de aktiviteter, som er nævnt i stk. 2, og som udøves inden for rammerne af konsortier som defineret i denne forordnings artikel 1 og 2.
2. Erklæringen om uanvendelighed gælder udelukkende for følgende aktiviteter:
- a) aktiviteter i forbindelse med fælles drift af linjeskibsfart, udelukkende omfattende nedennævnte aktiviteter:
- koordinering og/eller fælles fastsættelse af fartplaner og anløbshavne
 - udveksling, salg eller krydsbefragtning af lastrum eller »slots« på skibe
 - pooling af skibe og/eller havneanlæg
 - et eller flere fælles driftskontorer
 - tilrådighedsstillelse af containere, chassiser og andet udstyr og/eller leje, leasing eller køb af sådant udstyr
 - brug af et elektronisk dataudvekslingssystem og/eller et fælles dokumentationssystem
- b) midlertidige kapacitetsjusteringer
- c) fælles drift eller brug af havneterminaler og ydelser i tilknytning hertil (f.eks. lægter- og stevedore-ydelser)
- d) deltagelse i en eller flere af følgende pooler: fragtpool, indtægtspool eller nettoindtjeningspool
- e) fælles udøvelse af stemmerettigheder tilhørende konsortiet inden for den konference, hvori konsortie-medlemmerne deltager, for så vidt som den fælles stemmeafgivelse finder sted i afstemninger angående egentlige konsortieaktiviteter
- f) fælles markedsføringsorganisation og/eller udstedelse af fælles konnossement

- g) enhver anden aktivitet i tilknytning til de under litra a)-f) nævnte aktiviteter, som er nødvendige for disse.

3. Følgende skal i særdeleshed betragtes som værende tilknyttede og nødvendige aktiviteter som omhandlet i stk. 2, litra g):

- a) konsortie-medlemmers pligt til i den pågældende trafik at benytte skibe tildelt konsortiet og til at afstå fra at befragte lastrum på skibe tilhørende tredjeparter
- b) konsortie-medlemmers pligt til at afstå fra at tildele eller bortfragte lastrum til andre rederier i den pågældende trafik, medmindre det sker med de andre konsortie-medlemmers forudgående samtykke.

Artikel 4

Begrænsning af kapacitetsudnyttelsen

Fritagelsen efter artikel 3 gælder ikke for konsortier, der omfatter aftaler om begrænsning af udnyttelsen af den eksisterende kapacitet, således at de deltagende konsortierederier undlader at udnytte en bestemt procentdel af kapaciteten på de skibe, der benyttes i konsortietrafikken.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR FRITAGELSE

Artikel 5

Grundlæggende betingelse for fritagelse

Fritagelse efter artikel 3 er betinget af, at en eller flere af nedennævnte tre betingelser er opfyldt:

- a) at der mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, består en effektiv priskonkurrence, idet konferenceaftalen i henhold til en lovfæstet eller ikke-lovfæstet pligt udtrykkeligt giver konsortiet eller dets medlemmer mulighed for uafgængig fragtratefastsættelse for alle fragtrater i konferencens tarif
- b) at der inden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, mellem konferencemedlemmerne består en tilstrækkelig effektiv konkurrence om udbuddet af transportydelser, idet konferenceaftalen udtrykkeligt giver konsortiet mulighed for at tilbyde særskilte servicearrangementer af enhver art med hensyn til anløbsfrekvens og servicekvalitet samt for til enhver tid frit at tilpasse sit udbud af ydelser til transportbrugernes specifikke behov, eller
- c) at konsortie-medlemmerne reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier, der står uden for konsortiet hvad enten der findes en konference i den eller de pågældende farter eller ej.

Artikel 6

Betingelser med hensyn til markedsandel

1. For at være omfattet af fritagelsen efter artikel 3 skal konsortier, der opererer inden for en konference, på hvert af de markeder, de opererer på, have en markedsandel på under 30 % målt efter den transporterede godsmængde (fragttonnage eller TEU), og konsortier, der opererer uden for en konference, skal have en andel på under 35 %.

2. Fritagelsen efter artikel 3 fortsætter med at gælde, når den i stk. 1 fastsatte markedsandel overskrides med ikke mere end en tiendedel i to på hinanden følgende kalenderår.

3. Ved overskridelse af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser fortsætter fritagelsen efter artikel 3 med at gælde i en periode på seks måneder regnet fra udgangen af det kalenderår, hvori grænsen blev overskredet. Denne periode forlænges til 12 måneder, når overskridelsen beror på, at et rederi uden for konsortiet har trukket sig ud af markedet.

Artikel 7

Indsigelsesprocedure

1. Fritagelsen efter artikel 3 og 10 gælder også for konsortier, hvis markedsandel på et hvilket som helst marked, det opererer på, overskrider de i artikel 6 fastsatte grænser, men ikke på noget marked udgør over 50 %, forudsat at de pågældende aftaler i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2843/98 ⁽¹⁾ anmeldes til Kommissionen, og denne ikke inden udløbet af en frist på seks måneder modsætter sig fritagelse.

Seksmånedersfristen begynder at løbe på den dag, hvor anmeldelsen får virkning i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 2843/98.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder kun anvendelse, når der i anmeldelsen eller en følgeskrivelse udtrykkeligt er henvist til denne artikel.

3. Kommissionen kan modsætte sig fritagelse.

Den skal rejse indsigelse, når en medlemsstat inden for en frist på tre måneder regnet fra videresendelsen af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse til vedkommende stat anmoder den herom. En sådan anmodning skal være begrundet i hensyn til traktatens konkurrenceregler.

4. Kommissionen kan til enhver tid tilbagekalde sin indsigelse mod fritagelse. Er indsigelsen rejst efter anmodning fra en medlemsstat, som fastholder sin indvending, kan den kun tilbagekaldes efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet.

5. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har godtgjort, at betingelserne i artikel 81, stk. 3, er opfyldt, får fritagelsen virkning fra anmeldelsesdatoen.

⁽¹⁾ EFT L 354 af 30.12.1998, s. 22.

6. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har ændret aftalen, således at den herefter opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, får fritagelsen virkning fra den dato, hvor ændringerne trådte i kraft.

7. Har Kommissionen rejst en indsigelse, som ikke derefter tilbagekaldes, har anmeldelsen de virkninger, der er fastsat i afsnit II i forordning (EØF) nr. 4056/86.

Artikel 8

Andre betingelser

Til fritagelse efter artikel 3 og 10 knyttes følgende yderligere betingelser:

- Konsortiet skal give hvert konsortiemedlem mulighed for at indgå servicearrangementer ved en individuel kontrakt.
- Konsortieaftalen skal give medlemsrederierne mulighed for at træde ud af konsortiet uden nogen økonomisk eller anden form for sanktion, som f.eks. påbud om at ophøre med at sejle i den eller de pågældende farter, uanset om der åbnes mulighed for at genoptage sejlsadsen efter udløbet af et vist tidsrum. Udtrædelse skal kunne finde sted med højst seks måneders opsigelsesvarsel, dog således at opsigelse først kan finde sted tidligst 18 måneder efter konsortieaftalens ikrafttræden.

I stærkt integrerede konsortier, der omfatter en nettoindtjeningspool, og/eller hvor der er foretaget omfattende investeringer, fordi medlemmerne har måttet købe eller befragte skibe med henblik på konsortiets oprettelse, må opsigelsesvarset højst være på seks måneder, og opsigelse kan først finde sted tidligst 30 måneder efter aftalens ikrafttrædelse.

- Konsortier, der tillige omfatter fælles markedsføring, skal give ethvert konsortiemedlem mulighed for med højst seks måneders opsigelse at træde ud af dette markedsføringssamarbejde uden nogen form for sanktion og derefter markedsføre sine ydelser uafhængigt.
- Hverken konsortiet eller konsortiemedlemmerne må udøve diskrimination mod bestemte havne, brugere eller transportører inden for fællesmarkedet ved for transport af identiske varer inden for aftaleområdet at anvende forskellige priser og vilkår for forskellige afsender- eller modtagerlande eller for forskellige afskibnings eller modtagerhavne, medmindre disse forskelle har en økonomisk begrundelse.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE

Artikel 9

Forpligtelser knyttet til fritagelsen

1. Til fritagelsen efter artikel 3 og artikel 13, stk. 1, knyttes forpligtelserne i stk. 2-5.

2. Mellem transportbrugerne eller deres repræsentative organisationer og konsortiet skal der foregå regulære konsultationer med henblik på at finde løsninger på alle væsentlige spørgsmål - undtagen rent driftsmæssige spørgsmål af mindre betydning - i forbindelse med vilkårene for og kvaliteten af de linjetransporttydelser, konsortiet eller dets medlemmer tilbyder.

Disse konsultationer skal finde sted, når som helst en af de ovennævnte parter anmoder herom.

Konsultationerne skal finde sted, før den foranstaltning, konsultationen vedrører, iværksættes, medmindre der foreligger force majeure. Er konsortiemedlemmerne i en force majeure-situation nødsaget til at iværksætte en beslutning, før konsultationer har fundet sted, skal der, hvis der fremsættes anmodning herom, afholdes konsultationer herom senest ti arbejdsdage efter anmodningen. Medmindre der foreligger force majeure som ovenfor omhandlet, hvilket i så fald skal anføres i meddelelsen om den pågældende foranstaltning, må der ikke finde nogen offentlig bekendtgørelse af denne foranstaltning sted, før konsultationerne er gennemført.

Konsultationerne er en proces, der omfatter følgende trin:

- a) konsortiet skal give den anden part fyldestgørende skriftlige oplysninger om det spørgsmål, der er genstanden for konsultationen, før den finder sted
- b) parterne udveksler dernæst deres synspunkter skriftligt og/eller mundtligt på møder, hvor repræsentanterne for konsortierederierne og de deltagende afskibere har de fornødne beføjelser til at nå til enighed, og parterne skal hver især bestræbe sig på at nå frem til en sådan enighed
- c) i tilfælde af, at parterne til trods for deres gensidige bestræbelser herpå ikke har kunnet nå til enighed, skal de anerkende og officielt bekendtgøre den manglende enighed. Hver af parterne kan underrette Kommissionen herom
- d) der kan fastsættes en rimelig frist for, hvornår konsultationerne skal være afsluttet, så vidt muligt efter fælles overenskomst mellem parterne. Medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder, eller parterne er enige herom, skal denne frist være på mindst en måned.

3. Transportbrugerne skal efter anmodning og mod rimeligt gebyr kunne få oplyst vilkårene for de linjetransporttydelser, konsortiet og dets medlemmer tilbyder, herunder også vilkårene i forbindelse med disse ydelsers kvalitet og enhver ændring heri, og disse vilkår skal være fremlagt til gennemsyn uden gebyr på medlemsrederierne eller konsortiets samt alle agenters kontorer.

4. Har parterne accepteret voldgiftskendelser eller mæglingsforslag i tvister vedrørende handlinger, der er omfattet af denne forordning, skal de af konsortiet omgående anmeldes til Kommissionen.

5. Ethvert konsortium, der ønsker at være omfattet af denne forordning, skal efter simpel anmodning fra Kommissionen med et varsel, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af de konkrete omstændigheder, men som ikke kan være på

mindre end en måned, kunne godtgøre, at det opfylder betingelserne og forpligtelserne i artikel 5-8 samt stk. 2 og 3, i nærværende artikel og fremsende den pågældende konsortieaftale til Kommissionen inden for denne frist.

Artikel 10

Fritagelse for aftaler mellem transportbrugere og konsortier om brugen af linjeskibsfartsydelser

Alle aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem på den ene side transportbrugerne og deres repræsentative organisationer og på den anden side et konsortium omfattet af gruppefritagelsen efter artikel 3 om vilkårene for og kvaliteten af de linjetransporttydelser, der tilbydes af konsortiet, samt om alle generelle spørgsmål i forbindelse hermed, som har været genstand for de i artikel 9, stk. 2, omhandlede konsultationer, er fritaget for forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1.

KAPITEL V

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 11

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 7 og artikel 9, stk. 5, må kun bruges til de i denne forordning omhandlede formål.
2. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder samt disses embedsmænd og andre ansatte må ikke videregive oplysninger, de er kommet i besiddelse af under anvendelse af denne forordning, og som pr. definition er underlagt tavshedspligt.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle oplysninger eller undersøgelser, der ikke indeholder angivelse af bestemte virksomheder eller virksomhedssammenslutninger.

Artikel 12

Inddragelse af gruppefritagelsen

I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 kan Kommissionen inddrage gruppefritagelsen i konkrete tilfælde, hvis den konstaterer, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, som er fritaget efter nærværende forordnings artikel 3 eller artikel 13, stk. 1, alligevel har visse virkninger, der er uforenelige med traktatens artikel 81, stk. 3, eller i strid med traktatens artikel 82, og navnlig når:

- a) der på en bestemt trafik ikke findes effektiv konkurrence uden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, eller uden for det pågældende konsortium
- b) et konsortium gentagne gange har tilsidesat forpligtelserne i denne forordnings artikel 9

- c) et konsortium udviser en adfærd, hvis virkninger er uforenelige med traktatens artikel 82
- d) sådanne virkninger er en følge af en voldgiftskendelse.

Artikel 13

Overgangsbestemmelser

1. Traktatens artikel 81, stk. 1, finder ikke anvendelse på aftaler, som er i kraft den 25. april 2000, som på denne dato opfylder de betingelser for fritagelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 870/95, og som blev behandlet efter indsigelsesproceduren i henhold til nævnte forordnings artikel 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

2. Anmeldelser indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 870/95 før denne forordnings ikrafttrædelse anses at være indgivet i henhold til artikel 7 i nærværende forordning, forudsat at seks månedersfristen ikke er udløbet den 25. april 2000.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 26. april 2000.

Den anvendes indtil den 25. april 2005.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen
